

Бодљикаво прасе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима „Праса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 4 ЈУЛИ 1942

БР. 32 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈ У ИЛИ БАЦАЈУ

НЕМА ВИШЕ НАДЕ - СЕВАСТОПОЉ ПАДЕ!

Поводом пада Севастопоља Ра-
дио Москва даје подужни комен-
тар у коме вели да су болшеви-
ци намерно напустили ово утвр-
ђење, јер им не прија клима која
је овога лета бити изузетно вру-
ћа, а са друге стране хоће и они
као и Енглези, да створе други
фронт. Енглези га отварају негде
на Нилу и Суецком каналу, а бол-
шевици ће то учинити на Кавка-
зу, Уралу или на каквом другом
месту — где то Немци нареду.

Пад Севастопоља најбољи је до-
каз, то наш народ лепо вели:
Мртвој глави нема лека. Црвена
авет је осуђена на пропаст и то
нису могле изменити мокре крпе
и аспирина које приписују лажни
лекари и бабице из Лондона и
Вашингтона.

После шарене лаже коју англо-
саксонска уседелица већ годину
дана поклања своје посинку са
Волге, морало се очекивати да
овај изгуби стрпљење и загребе
уз — багрем, и то суви — или
како се то београдским жаргоном
вели, да постане суво дрво јаво-
рово.

ПАНИКА У ДОЊЕМ ДОМУ

Лондон, јула. — У Доњем
дому настала је међу чла-
новима права паника. Један
посланик је поднео предлог
о изгласавању неповерења
Черчилу. Други је пак тра-
жио од владе извештај и
објашњење о поразу у Ли-
бији и паду Тобрука. На то
је Атли изјавио да до по-
вратка Черчиловог влада не
може да даје никакво објаш-
њење.

— Море кога нема, без
њега се може! узвикнуо је
један посланик.

ПАД КУРСЕВА

Вашингтон, јула. — После ду-
гог и стрпљивог њушкања аме-
ричких новинара најзад им је
пошло за руком да дознају глав-
ни мотив Черчиловог доласка у
Америку.

Главни разлог његовог дола-
ска је нагли пад цена енглеских
папира у »Вол Стриту«.

КО ЋЕ ИМАТИ ВИШЕ УСПЕХА

Москва, јула. — Овде се
са нестрпљењем очекују ве-
сти о резултату преговора
између Черчила и Рузвелта.
Ко ће имати више успеха у
мољакању за помоћ. Да ли
Молотов или Черчил? То је
питање које интересује бол-
шевичке властодршце.

ПРСЛА ТИКВА

ЛИТВИНОВ:—

Шта још чека овај чича?

РУЗВЕЛТ:—

Остави га море, друже,
Код Винстона иста прича,
Или лаже или струже...

Бодљикави каблџарали

СВИ СЕ РЕДОМ ИЗРЕЂАШЕ

Вашингтон, јула. — После претварање либиске војне у египатску, Американци су предложили да позајме Енглезима неког свог адмирала, који ће заменити Очинлека, са надом да ће он можда спасти ситуацију у пешчаном мору Египта.

На ову идеју дошли су досетљиви Американци, зато јер се у Африци изређаше већ сви енглески генерали — стручњаци за пустињска ратовања и сада немају више резерве, сем да их дуплирају.

Виски јачи од вотке

Вашингтон, јуна. — На последњој новинарској седници у Белој кући један новинар је поставио председнику питање шта је прави циљ посете Молотова.

сваку моћ расуђивања и све му изгледа ружичасто. Међутим, после скорашњих догађаја на ратиштима дошли смо до уверења да је наш виски много јаче пиће од вотке. Позвали смо Молотова да га обавестимо о томе и он се потпуно сложио са нама. Идући наш конвој за Мурманск носиће искључиво товари вискија за совјетске комесаре и маршале.

Претседник је одговорио следеће:

— До скоро је цео свет био уверен да је вотка најјаче алкохолно пиће на свету и да човек после не губи

Епиграм

Лондон гурат' друге хтеде
Обећавао свуд победе
С' другим фронтот кокетира
Али Ромел кад искрсну
Сва хвала ко мехур прсну
Нови фронт је — сред Мисира.

Код Рузвелта ових дана
Черчил био положајник
Тој је шетњи само мана
Што је иш'о ко очајник
А када су посла врућа
Занеми и »Бела кућа«
Да Черчилу ране лечи
Сад у црно кућу кречи.

Тобрук

Ових дана била грдна брука:
Утекосмо храбро из Тобрука!
Задаше нам, богме, много мука...
Било рике... крви и јаука!

Тобрук... Тобрук... Тобрук...
Био је сва наша нада,
Ал' силно донесе нам јада...
Вриштимо од беса сада...

Тобрук, мезимче наше
Уништи нашу славу
У туђе допаде руке,
А ми од стида и бруке
У песак загнурисмо главу...

ЧИТАОЦИМА НАШЕГ ЛИСТА

Због повећаних цена клишеа, хартије и другог материјала, редакција »Бодљикаво прасе« била је принуђена, као и други листови, да од 1 ЈУЛА т. г. повиси цену листу на 3 ДИНАРА по примерку.

У истој сразмери повишена је претплата и то:

Тромесечна	36.—
Полугодишња	72.—
Годишња	144.—

ЗА ЗАРОБЉЕНИКЕ, тромесечна претплата 45.— динара.

На ово мало повишење цена били смо принуђени у првом реду због скока цена материјалу за клишеа. Ми ћемо се трудити да »Бодљикаво прасе« задовољи жеље свих својих многобројних читаоца, које молимо да ово повишење приме као последицу скока цена материјалу.

ОД 1 ЈУЛА РЕДАКЦИЈА »БОДЉИКАВО ПРАСЕ«
НАЛАЗИ СЕ У КОСОВСКОЈ УЛ. БР. 39/III
ТЕЛЕФОН БРОЈ 25-681.

Кроз књижевност

WWW.UNILIB.RS — НОВЕ КЊИГЕ —

Насрадин-Хоџа (досетке и шале о Мистер-Харисону). У књизи има збиља шаливих места. Човек, хтео не хтео мора да се насмеје, јер је Мистер-Харисон у својим глупостима надмашио хоџу...

Лов на милионе од Франклина Рузвелта. У књизи, аутор са пуно саосећања прича о неуспелом покушају једног човека (назајжљивог за новцем), да улови милионе. Књига — доводи читаоце до суза...

Он зна све од Винстона. Новеле о енглеском народу, који, збиља, зна право стање ствари...

Један разорен ум (аутобиографија Тимошенка) — контеплације које доводе човека до суза...

Стари и нови мајстори — приче о западним демократијама од Литвинова...

„Амазонке“ — романтична повест о девојкама, које су недељама живе по балканским шумама и чији је проналазак био слика „раја“...

Буна од С. Крипса (актуелан роман из Индије). Роман је примљен без критике, у британској књижевној јавности...

Спољни преглед

Черчил ишо преко мора, ал' донео празну врећу
Млатно је празну сламу — имао је лошу срећу
Рузвелт хоће од Енглеза баш истински да се бију
Али они нису вични да крв своју мушки лију
А народи други опет неће да подмећу леђа
Не помаже ту закрпа, поцепана сасвим пређа
Енглези су сви у бегству, јер њима је глава мила
Ако Ромел то зажели — он ће доћи и до Нила
Место снаге и јунаштва Лондон само шаље
претње

Черчил даје обећања, преко мора прави шетње
Пресахнуше глупе лажи — нема више другог
фронта

Англосакси и Јевреји, увек хоће каса шконта
Обмањују и варају, па цео свет редом лажу
А кад треба пример дати — они увек то одлажу
На земаљској целој кугли нема више ни човека
Ко верује још Лондону — Мртвој глави нема
лека!

То и Лондон већ увиђа, зато куне и шапуће
Од маковог зрна мањн — јер сада је свуда
вруће.

На Истоку стање тешко, Москва од невоље рида
Ђакон-пластер не помаже — где је танко ту се
кида!

Зимски снови одлетеше, а горко је сад на јави
Још ударац само један па ће неман да се
смлави!

Код Купљанска пуче колан — Тимошенко једва
грца
Цео фронт се бољшевички цабе мучи и копрца

Што је труло нек нестане, интерес је целог света
Да јеврејски блок пропадне — неће бити баш
ни штета!

Правди, миру и поштењу нанели су тешке ране
Кад нестане комунизма Европа ће да одане.
Пљачка, злочин и расуло трагови су сенте ове
Што се само на згаришту и несрећи људској
тове

Не помаже ту ни Рузвелт, ни сва бучна пропаганда
Скору пропаст бољшевизму, целим светом
свира банда!

Зато Стаљин богоради и у Кремљу сузе лије
А Молотов пред Рузвелтом, по цео дан жицу
бије

Јер вечита правда тражи, да се толки бес искија.
Бољшевизму нема спаса, не помаже инјекција.
Черчил, Рузвелт и друг Стаљин, терцет овај
ето цео

На ивици бездна стоји, за банкротство баш је
зрео.

Са фронтова вести стигле да је свуда стање исто
Осовина свуда бије, она жели стање чисто
Да цео свет ослободи од татора и обмане

Све што год је труло, лажно, — то ће морат да
нестане

А кад ваљак осовине ових дана напред крене
Картел јудо-бољшевички неће моћи ни да зене!
То цео свет већ увиђа, на измаку је обмана

Сви смо данас ми сведоци правих историских
дана.
Већ недеља која дође свакој души ће да гове
Са ратишта широм света биће многе вести нове!

Метереолошки извештај

Време се мења у многим деловима света. Барометар је колебљив, а антициклон се премешта. Од свих континената једино Европа има лепо време; у свима другим деловима света су веће или мање непогоде.

АЗИЈА: Измаглица и лапавица у јужној Кини, затишје на Пацифику. У Индији пад температуре наговештава промену времена.

АФРИКА: Бура бесни у источ-

ном Средоземљу и северноисточној Африци. Пустински ветар тера Енглезе у правцу Нила. Непогода је збрисала Солум и Сиди ел Барани и оштетила Марса Матрух — а све се више приближава Александрији.

АМЕРИКА: Бура на Атлантику не престаје, зато је паралисан сваки саобраћај са Северном Америком.

АУСТРАЛИЈА: Облачно и магловито, али без падежа. За са-

да се не очекују веће промене јер монсун дува северније, али је и овај континент осуђен на промену климе.

ЕВРОПА: Лепо и тихо време. На источном и крајњем југу (Медитерану) барометар пада. Ту се могу очекивати буре које ће имати правац: запад-исток у правцу Азије и север-југ, у правцу Африке.

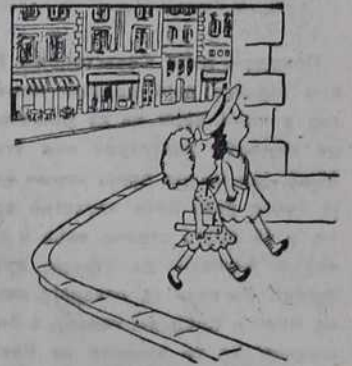
СРБИЈА: Лепо и топло, сунчано време.

Кратке биографије знаменитих људи

ЕЛЕОНОРА РУЗВЕЛТ. Чувена лепотица свога времена, тако да су продуценти пасте за зубе њеном фотографијом рекламирали своје пасте. Узорна и чиста домаћица, те су јој кућу прозвали „Бела кућа“, јер стварно не излази из ње никуда и сама свршава домаће послове у њој.

То је жена која је стварно устребила свога мужа, јер његове послове свршава она, на опште задовољство домаћих лакеја, Нокса, Наша, Хала и др.

И ЂАЦИМА ОЛАКШАЛО...

— Кад само помислим да сам прошле године пала, што нисам знала енглеске колоније...

ЧАНГ-КАЈ-ШЕК. Иако рођен у земљи Сунца, целог живота волео је мрак. И зато једнога дана оде у калуђере да служи бога Маркса, чија милост му не беше много наклоњена.

Прича се да умире у највећој беди и немаштини, напуштен од целе братије.

ЛИТВИНОВ. Целог века жалио се на вотку, како му не прија. Пред крај свога живота испунио му се жеља да пије виски и коктел. Шта више да се вози и авионом у Америку, где су га одушевљавале „другарице — герле“ и црначке цез-банде.

Како им кад треба...

As They See It Abroad

LITTLE MAN, WHAT NOW?

An American view of the plight of the Baltic States

Како Стаљин штити балтичке народе!

»Њу Хроникл Лондон, 4. II. 1939

НЕДАВНЕ АНГЛОСАКСОНСКЕ
ОПУЖБЕ:

„Бољшевици желе да
задаве Европу“

ДАНАШЊЕ ЊИХОВЕ ДЕВИЗЕ
БОЉШЕВИЦИМА:

— Изволите, узмите
Европу — ако можете!

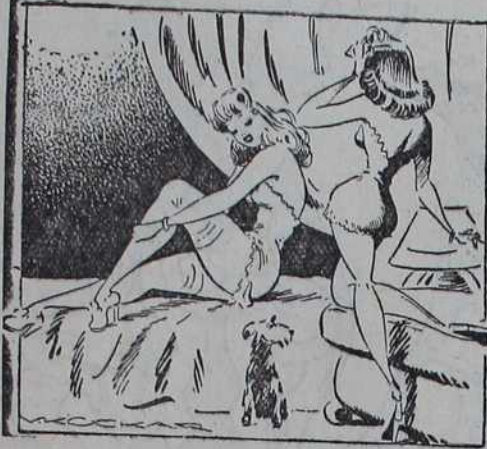

Бољшевички јастреб хоће да докусури изнемоглу Европу.

(Један амерички лист из Кливленда, септембра 1940, овако је приказао планове бољшевизма)

ШАРЕНИХ СТРАНИХ

Отмено сротство

— Јеси ли ти у сротству са Поповићима!
— Заправо нисам — али њихов Муки је отац наше Фифике!

О срећним браковима

— Изгледа, да су најсрећнији они бракови где се муж и жена потпуно разликују.
— Зато би ти сигурно и хтела да се удаш за неког лепог и богатог младића.

Свадоговор

ДОДАТАК

Јозеф Кајнц, највећи глумац свог времена, био је за време једног летњег одмора залутао у једно провинциско позориште. Приказивао се Гетеов „Гец фон Берлинген“ али у најслабијој режији и са најслабијим глумцима које је он икад видео. Он ипак стрпљиво сачека крај. А при излазу он замало не удари носем о једној табли на којој је стајало: Довођење пса у позориште строго забрањено. Кајнц се насмеја и сигурном руком додаде као потпис: Друштво за заштиту животиња.

И СУВИШЕ ДОБРА КЋИ

У једном великом друштву приликом претстављања Волтеру, рече један шаловитина:

— Ја сам члан Шалонске академије, а као што вам је познато то је кћи Француске академије.

— Знам, знам, одговори Волтер. Та ћерка је веома ваљана и поштена. О њој се ништа не чује.

РЕВОЛТ ОТМЕНОГ ДРУШТВА

Кад се Гете оженио, држали су се вајмарски кругови врло резервисано према његовој жени. Лед је прва пробила Јохана Шопенхауер, мајка великог филозофа. Познаници су почели због тога да јој пребацују:

— Кад је Гете могао да јој да своје име, зашто да јој ја не дам шољу чаја, рече им она у своју одбрану.

НАЈУСПЕЛИЈИ ГОВОР БЕРНАРДА ШОА

У једном друштву неко је запитио Бернарда Шоа: који свој говор сматра за најуспелији? Шо је одговорио:

— То је било пре неколико година на збору социјалистичке странке у Хајд-Парку.

Одједном је пљуснула киша и сви слушаоци су се разбегли. Око говорнице стајало је и пажљиво ме слушало само шест људи. Мој секретар пришао ми је, и дошапнуо ми да су ова шесторица у ствари полицајци које је Скотланд Јард послао да пази, да не бих рекао нешто негодно. Био сам при крају свога говора, али сам импровизирао нов и говорио још сат и по, док је киша пљуштала као из кабла.

СЛАВА

Чувени немачки књижевник и писац филмских сценарија Херман Судерман, имао је доста непријатности због својих многих пријатеља. Тако једног дана дође код њега син једног његовог пријатеља, с молбом да саслуша и да критику о његовом првом позоришном комаду.

После првог чина Судерман га заустави. „Доста, драги пријатељу“, рече му пријатељски, „ово нешто можете писати тек када будете славни“.

Учтива жена

— Шта читаш сада?
— Бонтони!
— А шта ће ти то?
— Хоћу да знам, шта да кажем мужу, пре него што му опалим шамар.

ДОБРА РАДЊА

Продавачица: — Господине, у овој радњи ћете наћи све оно што вам је потребно.
Евнух: — Дивно! А ја сам мислио, да то више никада нећу наћи.

Кладушко се од стје већ чврсти обај биш

Има и овако «тешких» питања

— Па требало би већ да забравите на вашег покојног мужа, госпођо, немојте толико плакати...

— Имате право... Али, знате ја имам тако слабе живце да плачем за сваку ситницу...

— Тата, шта је то реконвалесцент?

— То је болесник који још увек живи.

Туриста: — Да ли се у вашем месту родио који велики човек?

Водич: — Не. Откад знам за себе, рађала су се само мала деца.

— Господине професоре, зар је мој син заиста тако рђав ученик?

— Још како! С његовим незнањем пала би на испиту два ученика.

— Зар ти жена никад не пронађе флашу?

— Баш никад, јер је ја увече остављам иза „Кувара“ и „Савета доброј домаћици“.

— Е, баш смо магарци...
— Извини. Говори само у јединици.

— Молим лепо, баш си магарца.

Трговац: — Ове рукавице су од одличне коже... Лепе су и јаке, и служи ће вас док будете живи!...

Муштерија: — Онда ми дајте један пар!

Трговац: — А зашто не узмете још један пар за резерву?... Даћемо вам попуст.

— Дајте ми помаду за растење косе.

— Велику или малу тубу?

— Малу. Ја волим кратку косу.

— Зашто је твој пријатељ лекар напустио праксу?

— Зато што је није ни имао.

Муж: — Обично највеће луде имају најлепше жене.

Жена: — Молим те, престани већ једном с тим ласкањем.

— Лекар ми је саветовао да живим скромније.

— Јеси ли га послушао?

— Јесам. Нашо сам другог лекара који лечи јевтиније.

— Ко то тако очајно пева?

— Моја жена.

— Ах, извините, ваљда је рђава пратња.

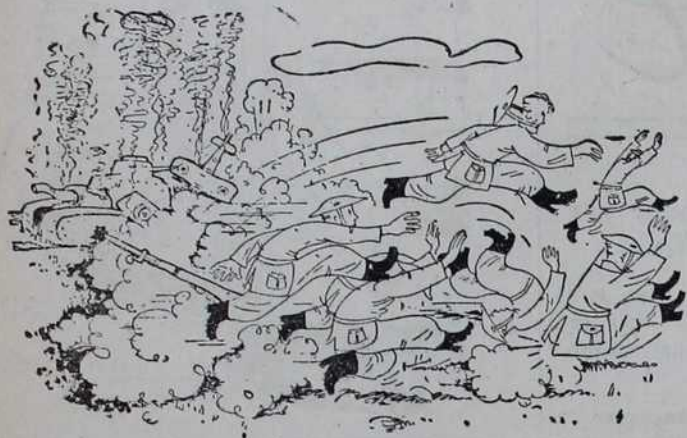
— Она сама себе и прати.

— Шта је Стева навалио на колача?
— Несрећно је заљубљен, а уче је прочитао у новинама да у колаче међу сахарин и друге шпеције па хоће да изврши самоубиство.

Како МАЈОРИ ПЕРА замисли...

„Успешно повлачење“ Енглеза у Африци

ГЛИШИНА ПОСЛА

Из дневника истераног играча

Понедељак. Писац овог дневника није неки нарочито повучен тип. Воли да кевће у брк, а женирање тако рећи презире. Но зато је данас доживео дивно изненађење. Истеран је из чувеног клуба као најобичнија фуњарчина. Управа је мотивисала: као штетан по интересе клуба. То је шифра. Она у преводу, кроз увеличавајуће стакло, значи: као штетан по интересе чланова управе. И рак-раном, и циром га назвали, уопште као испупчењем које треба офикарити. И офикарили га. Прво су хтели поште-но, јавним гласањем. Али ток тог гласања није ишао у прилог управе предлагача за истеривање. Зато је претседавајући брзо поништио јавно, и одредио тајно гласање. И тако је успело са 11:6.

Уторак. Истерани је јадан и жалостан. Туга га погледати. Хтео би да плаче. Али неће због скупоће. Неће цабе да троши сузе, може случајно баба да му стегне папке, па где после да нађе други сузе? Ваљда на црној берзи по тродупле паре!

Среда. Данас је истерани сазнао нешто лепо. Нашао се један одистински поштен тип. Трећи потпретседавајући питао тог пријатеља: »Хоћеш сад да уђеш у управу клуба!« »Зашто баш сад?« »У поверењу, треба нам да истеримо једног играча, па да гласаш!« Пријатељ је одговорио у поверењу: »Нећу! Нисам ја куглица!«

Четвртак. Испујдани се осећа веома неугодно. На све стране

псују му... управу. А њему дође жао, Боже!... Где год се макне, људи га питају: »Бре, шта то урадише, мајку им њину!« А он брани управу. Каже: »Немојте, златни су то људи!«

Петак. Мада се избачени осећа као куфер, ипак није сентименталан као крва. Али пошто куфер и крва имају исто толико визи колико милхброт и нап-стак, он одбацује обе те глупе компарације, и тврди да се уствари осећа врло пријатно после истеривања, јер просто осећа осећање управе; тојест осећа како је она већ почела да осећа да је учинила колосалну глупост; што је истераном као нека врста душевне проје.

Субота. Један виђен члан управе јавно је изјавио међу нама, уколико је то могуће: »Учињена је велика глупост без мог пристанка!« Тојест, он је другим речима нагласио да о томе није извештен. Међутим с друге стране тврде да је и он дао пристанак на ту глупост. Према томе, глупост је испала обострана.

Недеља. Један играч полакомио се на своту за коју се данас може купити три метра дрва. Толико му је дуговао савез још раније, за неку повреду. Но никако му није хтео да исплати, мада повреда датира још од пре рата. Исплаћена му је дан пре утакмице, али под условом да не штракује, него да игра. И он се продао. Међутим седморица нису хтели да играју. А један део праву, у случају да се утакмица изгуби. Да је управа заиста до-

— Нарочито вам скрећем пажњу да возите сасвим лагано, избегавајте улице са живим саобраћајем, да трубите на угловима и...

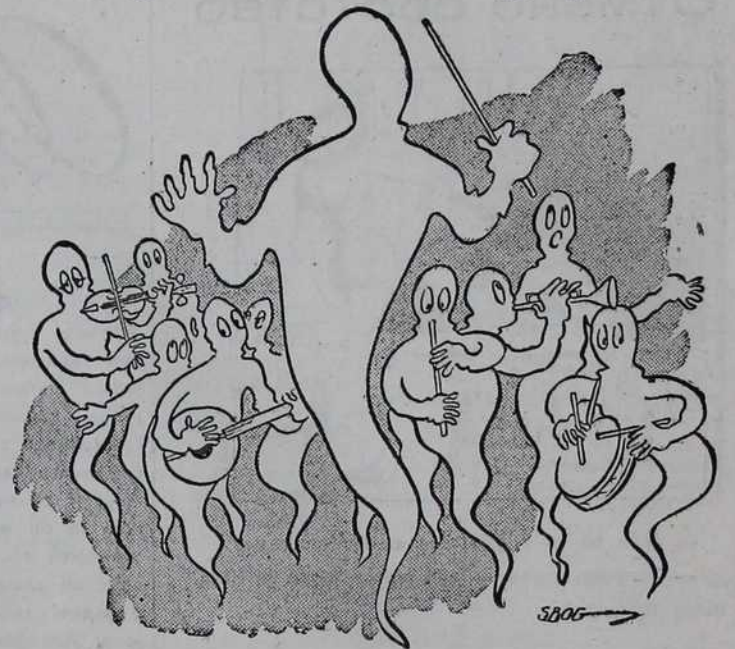
Шофер (нервиран): — а у случају несреће у коју болницу треба да вас однесу.

◆◆
На телефону:
— Лело, могу ли вечерас да дођем код тебе?
— Можеш, Ацо.
— Опростите, али ја нисам Аца.
— Свеједно, нисам ни ја Лела.

◆◆
Учитељ пита Тасу:
— Кад си се родио, Тасо? Таса му одговара:
— Ја се никад нисам родио, господине!
— Како то може да буде — чуди се учитељ.
— Па тако, ја имам маћеху, а она ме није родила!...

Како МАЈОРИ ПЕРА замисли...

Духовни концерт

ТАМО ОМО Како у Метла

НЕДЕЉА

Видов-дан је школски празник
Али не за све једнак
Сваком тад се смрдне лик
Који није добар ђак
Веровала многа деца
Да ће проћи ђутуре
Ала, овај их празник сеца
Биће кући кубуре
Није лако рећи тати
Да ће разред понављати

ПОНЕДЕЉАК

Кад муж, с' посла, дође кући
Ухвати га страх и јад
Јер његовој лепој жени
Друштво прави човек млад
Ал' када се мало прибра
Он истину дозна чисту
Млад је човек — пописивач
Што пописну купи листу.

УТОРАК

Нова метла редукције
Погодила пекаре
Дирис брише половину
А грађани не маре
Јер када их буде мање
Биће онда боље стање
Неће бити људи страшно
Мериће се боље брашно
Само нека ове шале
Не поштеде и бакале.

СРЕДА

Калемегдан пун је света
Даме, деца, па и старци
Младеж воли да се шета
Ал' сметају сад комарци

То користе заљубљени
Пар до пара ту се крије
За њих важно да су сами
А крв инсект нека пије.

ЧЕТВРТАК

Спекуланте сад изгара
Грамзивости прави пламен
Почели су да продају
И вештачки плави камен
Усталом то је право
Јер и пиће лажно нуде
Кад је вино офарбано
Нек' и камен такав буде.

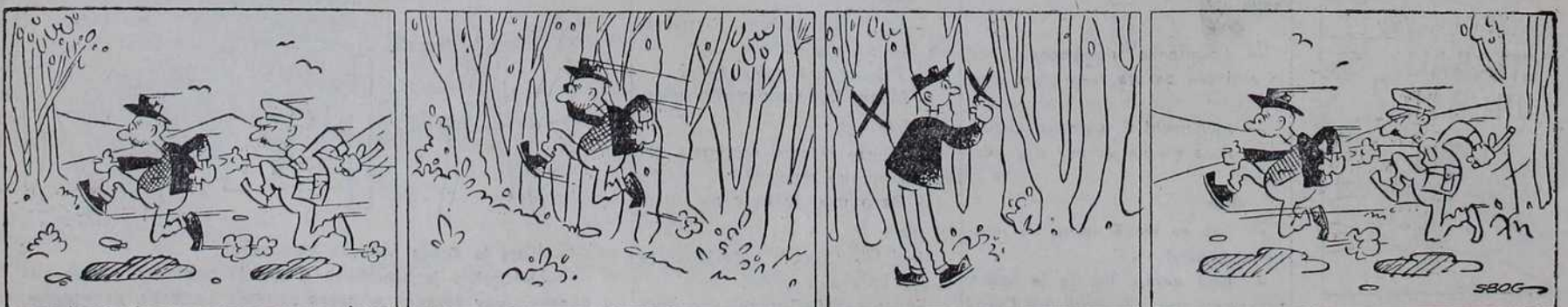
ПЕТАК

Ког' невоља нека гони
Да он овде узме кола
За возицу једну кратку
Хиљадарке треба пола
Ако он још протестује
И цена му згодна није
Може му се догодити
Да га фијакерист бије
Ту се лако награбуси
Један бата то искуси.

СУБОТА

За публику уметничку
Сада има више нада
Јер сад наши уметници
Раде вредно у две зграде
И обе су пуне света
За све има доста места
Ал' ваљда је неки урок
Јер гурњава још не преста.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

НАША ПОШТА

Одговори читаоцима из земље

Спекулантију Црноберзићу, пенсину... Кажете: »Велики боли и патње су узрок поезије... Слажем се. Настављате: После напуштања црне берзе почео сам да се бавим поезијом. И пошто сам у првом случају претрпео фијаско, надам се, да у другом нећу!« — Читала сам Ваше песме и могу да Вам одговорим ово: »кад би свака буба медбрала, бумбар би највише!..

Наврку Стидљивновићу. — Времена се мењају, људи и обичаји, само сте Ви остали онај стари наврковић, поштењаковић и будала... Тргните се, човече! Промените се! Зар не видите да сте у заблуди... Што тражите смисао живота по небу... Он је на земљи... Младост пролази брзо... Промените се!..

Несрећнику. — Жена Вас vara и то са — млекацијом... Интересантни су, кажете, њихови јутарњи састанци. Кад се врати кући, сва мирише на млеко, ко да је сисанче... Та, не узбуђујте се, човече! Жене су филозофи. Кад раде нешто, оне знају шта треба да ураде...

Кратки пут

— Отпратићу вас, каже жандарм једном пијаници који лежи на земљи. Где станујете?

— На Златибору!

Положај

— Ваше године? пита адвокат који је дошао самртнику да напише тестамент.

— Шездесет и две...

— Ваш положај?..

— Очајан, господине!..

ЛАЖУ ВАС КАД КАЖУ

— Не брините ништа, то ће бити моја брига...

— Опростите, знате колико ми је жао што вас узнемиравам, али...

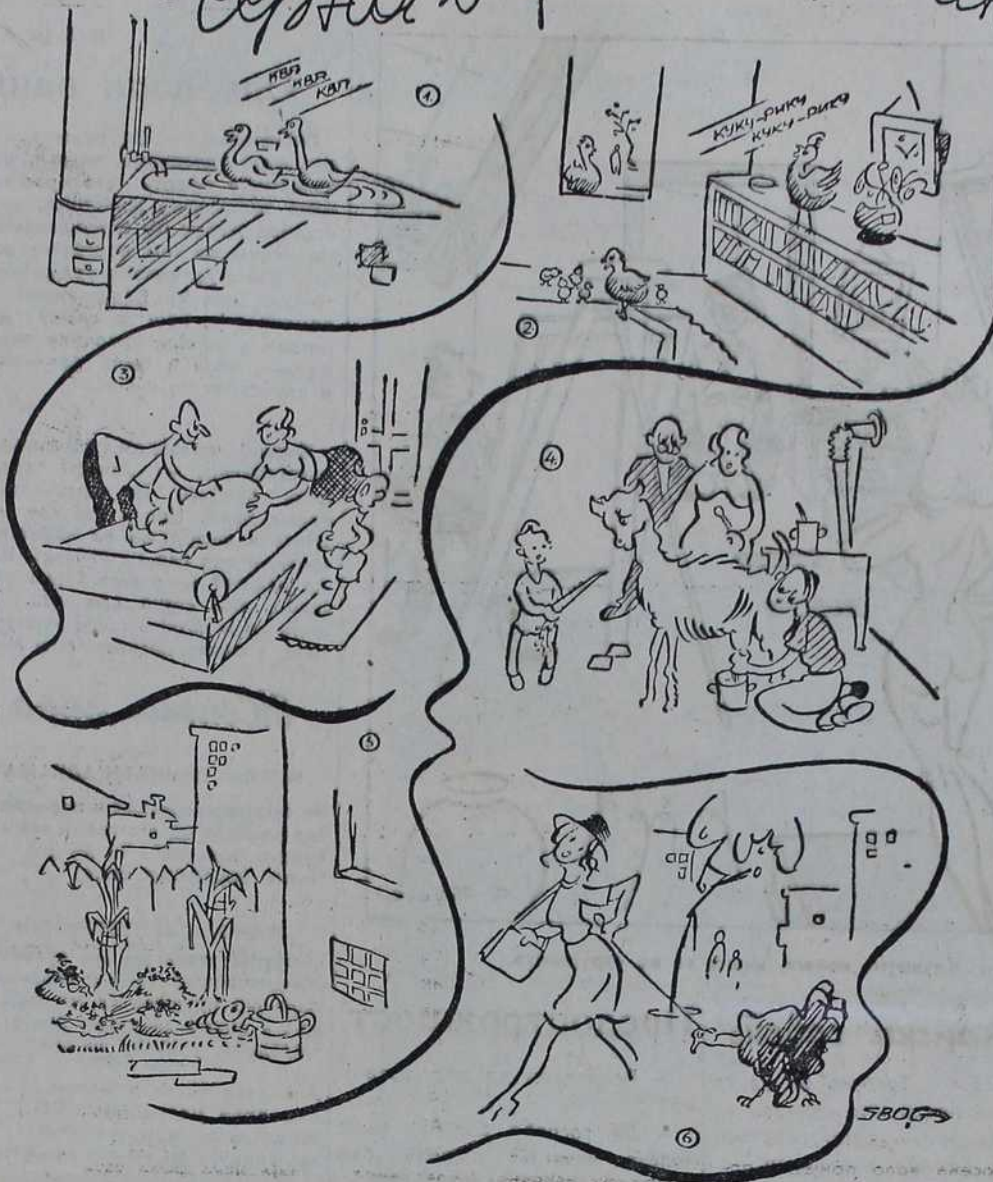
— А кад сам видео тај приказ, дође ми да заплачем...

— Молим вас, сачекајте само још један тренутак...

— Та пожурите, немам времена за бацање, а то је ствар хитне природе...

— То се мени никад не би десило, да заспим у возу...

Шорсена варошка времена

Мали Перица пише...

2 раги другови и другарице, сви ви моји сапатници из школских клупа.

Ви ме већ сигурно добро познајете из овог нашег »Бодљикавог прасенцета«, чији ме сарадници често посећују. Право да вам кажем: гњава ме! Питају ме тако једаред шта ја мислим о енглеској нон-стоп офанзиви? Овога пута сам кратко одговорио да се за справљање бозе обратите Пеливану.

Али ја нећу сада да вас гњавим тим досадним стварима које вас, верујем, не интересују. Хоћу са вама да проговорим неку реч о нашој најбољнијој рани: о школи. Тешко су ме притисле школске невоље и ево сада дођох вама да се изјадам. А лакше је човеку кад се поразговара са онима који као и он страдају. Зато се вероватно и Черчил и Рузвелт тако често састају на разговор! Али пустимо сад то на страну, човек има језик зато да прича, него пређимо на ствар.

Ја сам у школи велики мученик. Где мрднем лево-десно, одмах нека двојка или казна. Једном тако десно ми се малер с носом Ђуре Јакшића. Имамо ми у разреду његову бисту постављену у углу код табле, али та биста нема — нос. То баш није велико чудо, пошто ми у школи имамо свакакви чудних ствари, накривљени глобус и друге глупости, али мене је ипак копкала једна ствар: да ли је Ђура Јакшић заиста имао нос? Како то нико од мојих другова није знао,

ја сам запитао наставника српског језика. Али овај је то тако рђаво схватио да сам ја добио укор разредног старешине.

Што је најгоре, ни једна несрећа не долази сама. После часа српског језика дошла је географија. И, што је најгоре, ја сам морао да одговорам онако утучен казном и стално премишљајући како ћу оцу изаћи на очи. Тако моје мисли нису биле ни на мапи ни код географије. Нешто сам одговорио а нешто и нисам, тек да није дошло једно кобно питање још бих се и провукао, али овако. Наставник ме запитао где извире Дунав. Ја сам тада одговорио, иако сам и то већ до сада заборавио. Дакле за извор сам знао. Али, не лези враже, наставник пита даље: »А где му је ушће?« — »Где му је ушће«, помислио сам ја? »Па тачно на другом крају!« — синула ми је мисао и одмах се претворила у одговор.

Али сам добио и јединицу (не двојку) из географије. У мученичком зноју вас поздравља

НЕ ЧУДИТЕ СЕ

— Јуче сам видео ваше го- споћице кћери. Баш су дивне девојке! Као анђели.

— Хм! Каква корист од тога кад их нико неће!

— Да ли знаш, шта не сме бити у приземљу куће, у којој на првом спрату станује лекар?

— Е то не знам.

— Па, погребни завод!

— Верујете ли у снеге госпо- ћице?

— Верујем.

— Ја сам ноћас сањао да сте ме пољубили. Што то значи?

— Значи, да сте само гањали!

— Моја жена је као извор воде...

— Свежа и живахна?

— Да, а сем тога се непре- стано чује њен жубор.

— Је ли моја медацина помо- гла вашој жени?

— Хвала на питању — баш смо је данас сахранили.

— Не волим када туђи људи љубе моју децу.

— И ја, али им то никако не могу забранити.

— Како то?

— Па, моје су кћери већ о- драсле.

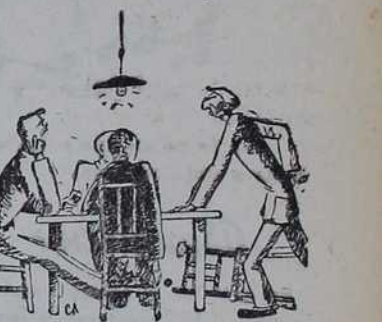
...Срамота, деца од 12 година па већ пуше цигаре, а ни нос не умеју обрисати. Ја сам био са- свим други човек. Јесте ли ме икада видели да сам у тим го- динама пушио цигаре. Скандал!

Вредан осуђеник

Управник казног завода (но- вом осуђенику): — Сада треба да вам нађем један посао. Шта да вам дам?

Кажњеник: (која је осуђен због фалсификата): Господине Управниче, покажите ми ваш потпис, па могу сву пошту уме- сто вас да потпишем.

Међу коцкарима

— Неко од вас тројице vara. Дошао сам овамо са 4 кеца у рукама, а сада сам нашао само јед- ног!

Чудо у Америци

Један господин дозива у по- моћ полицајца:

— У помоћ! У суседној улици се налазе два чудна човека.

— Какви су то чудни људи?

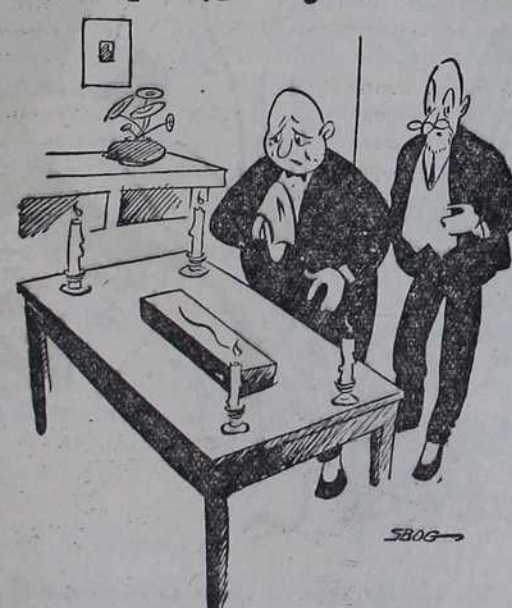
— Један јеврејин који расипа новац по улици и један Шкот- лађанин који је новац покупио и вратио јеврејину.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа: Штампарија »ЛУЧА«

Ударац судбине

— То је била моја последња влас!

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

И код слепих код очију, Срушише се глупе наде, Утарђење изнад свију, Севастопољ, ето, паде.

У Африци Ромел гура, Цео Мисир пред њим лежи Док британска војска цела Као крдо, црна, бежи.

Од Харнова па до мора Фронт је цео у пламену Сложна војска Европљана За победу напред крену.

И сад цела мрежа лажи Што се зимус свуда плела Прште као паучина А истина блесну цела!

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Излишан

Жена (своме мужу): У првим данима нашег брака, изненађивао си ме с времена на време мањим поклонима, али, сада, је твоја пажња већ сасвим ишчезла.

Муж: Јеси ли икада видела неког да трчи за трамвајем пошто је успео да се попне у њега.

Препредењак

— Помозите слепом човеку, лепа, млада госпоћице!

— Гледај само, молим те, тог препредењака: прави се, кобајга, да је слеп а тако добро види.

Тактика и предлог

Две пријатељице разговарају:

— Данас сам изабрала диван шешир!

— Јеси ли га купила?

— Нисам, јер имам своју тактику. Увек тражим од мужа да ми купи скупочени шешир, и он се, разуме се, противи. Онда ја предложим онај који сам изабрала, и ствар је готова.

ЊЕГОВ САН

Жена: Сањала сам да си ми купио шешир.

Муж: То није први твој сан о шеширу, који ме ништа не кошта.

Она му је све и сва

— Ти си ми драга, све на свету, мој идол, заштитник, цвеће, душа и мој... тиранин.

Објашњење

Било је то у време инфлације пре две деценије, у време када једна нула више или мање заиста није играла никакву улогу. Адела Сандрок, та незаборавна комичарка, препирала се са једном колегицом о једном глумцу. Та њена колегица је тврдила да је он велики таленат и као потврду свог мишљења почела да прича како је тај глумац једном приликом у неком ресторану читајући наглас јеловник био натерао сузе у очи свим судицама!

— Сигурно је читао и цене, одговори Адела, мирно.

Он: Био сам код лекара препоручио ми је зимски спорт.

Она: Одлично, трчи у подрум нацапај и донеси ми дрва...

— Слушајте, колега, ништа се не узрујавајте.

Лекарски савети

Доктор: — Требало би да се занимате нечим што замара.

Болесница: — Само кад мој муж не би био љубоморан.

Предострожност

— Волите ли ви децу, девојко?

— Да, госпођо, али бих више волела када би господин био предострожан.

Нежно унуче

— Драгане, каже мајка синчићу, бака је болесна. Иди до ње да је мало разонодиш.

Дечко оде, али после краћег времена се врати.

— Зашто си се тако брзо вратио? упита мајка.

— Отерала ме бака.

— А зашто? Шта си радио?

— Нисам ништа. Само сам је питао да ли на њеном спроводу треба да свира музика.

Објављена тајна

Господин: Марија, у моме одећу, које сам јуче свукао била је једна хиџадарка. Да ли сте нашли новац?

Собарица: Одело милостивог господина чисти лично милостива госпођа.

Господин: А где је госпођа?

Собарица: Отишла је јутрос рано у град да купује разне ствари.

— Ваша се жена страшно угојила...

— Пст, не тако гласно. Она неће да се то зна...

— Госпођо, зашто вам је то око плаво?

— Тукао ме муж.

— Па пријавите га одмах полицији.

— И хоћу, чим изађе из болнице!

Незпознати

— Донесите ми мало касније још једну белу кафу. Очекујем дете!

— Зар овде!

НАША ПОШТА

Одговори нашим читатељкама

Песникињи. — Ви пишете пуне идеализма, чежњи, а у приватном животу сте реална, мала хистерична животиња, која студира живот по гарсоњерама... Не чудим се том контрасту код Вас. Данас је, уопште време контраста... кад су бољшевиizam и демократија, који се слажу као рогови у врећи, склопили »спорузум«, нека и Ваше »физичко« и »духовно« то учини...

Бившој читатељки »Недељних илустрација«. — Заиста, драго дете, судбина је немилостива према Вама. Црпли сте сву мудрост и васпитање из »Илустрација«, а оне сад не излазе... Шта да радите? — питате ме... Не знам... ах... сетио сам се... Тешите си и читајте старе Илустрације, а каткад посетите г-ђу Мир-

Јам, која спрема за штампу један роман о нашој златној омладини... Она ће Вам, без устручавања, дати који користан савет...

Неодлучној. — Гледао сам Ваш албум слика и највише ми се свиђа овај последњи »љубавник«... Онај студент, са ким сте пре тога ишли, лепушкаст је, али ме од њега одбија Ваш непрофитан коментар: »Није вешт јачах!.. Да ли, да се удате за овог последњег?.. Пожурите што пре! Истина, он није леп, али, трговац је и има 20.000 месечног прихода... Како да му признате своје поступке?.. Ох, то је лако.. Прочитајте Мир-Јам-кин роман »Рањени орао«... И бићете срећни: Ви, лепа, страсна, као Лукреција и он, диван са својим коњским профилем...

Женска лира

НОВИМ ГИМНАЗИЈАЛКАМА

Не тугујте за ноктима и кармином! Јер »жртве« од вас тражи време... Будите поносне!.. Та ви сте Нових покољења семе!

ЈЕДНОЈ РАСПУШТЕНИЦИ

(која је хтела да ме »улови«) Живот чинила си ми лепшим... Издашно пружала си ми рај!.. Ал', у очима ти читах, пријо: »Младићу, уловићу те знај!

Ал', план ти се изјалови... Кад дође месец мај... Напустих те, а ти ми рече: »Младићу, бар »лове« ми дај!..

— Јаој, мој муж ме vara!
— Ма шта говорите! А с киме!
— С мојом текстилном картом!

МОДА

Нова дужина женских хаљина

Холивуд, јуна. — Креатори моде одредили су нову дужину женских суканја са 60 сантиметара удаљености од тла, ради штедне материјала за хаљине. Ако продуже овако, Американке ће ускоро решити проблем одевања, па ће им бити доста и смоквин лист.

— Драга госпођо, како сте могли да ми направите овако дугачак и широк комбинезон!